

פח תשובות למבחני טבת – שבט

מבחן מס' 26:

מסכת תרומות / פרק א' משנה ו' - פרק ג' משנה ג'

- א. מדוע שיכור לא יתרום?
 ת. כי לא יודע לברור מן היפה.
 ב. האם תורמים לכתחילה שמן על הזיתים הנכתשים או הנכבשים?
 ת. על הנכתשים - לא תורמים. על הנכבשים - תורמים.
 ג. האם תורמים מהטהור על הטמא ומן הטמא על הטהור?
 ת. מטהור על הטמא - אין תורמים. ובדיעבד - תרומתו תרומה. מטמא על הטהור - אין תורמים. ואם תרם שוגג - תרומתו תרומה. מזיד - אין תרומתו תרומה.
 ד. כלים טמאים שטבלם בשבת, האם מותר להשתמש בהם באותה שבת?
 ת. טבלם בשוגג- מותר, במזיד - אסור.
 ה. להלכה! היו לו תאנים וגרוגרות ורוצה לתרום מזה על זה, ממה יתרום?
 ת. 1. במקום שיש כהן - מתאנים, כשאין כהן - מגרוגרות.
 ו. מה הכלל?
 ת. 1. כל שהוא כלאים בחבירו - לא יתרום, וכל שאינו כלאים בחבירו - תרום מן היפה על הרע.
 ז. מה דין התרום מן הזונין על החטים? ומדוע?
 ת. 3. אין תרומתו תרומה, כי הזונין אינם אוכלים.
 ח. התרום חבית של יין ונמצאת שהיתה של חומץ קודם שתרמה, מה הדין?
 ת. 4. אינה תרומה, כי יין וחומץ שני מיניים הם.
 ט. תרום חבית של יין ונמצאת של חומץ, והסתפק מתי החמיצה, שהדין שיחזור ויתרום, האם תרומות אלה מדמעות?
 ת. 3. נפלו שתיהן למקום אחד, ואין בחולין כנגד תרומה השניה - מדמעות.
 י. להלכה! שני שותפים בכרי של נ' (חמישים) סאים, שתרמו כל אחד סאה, בזה אחר זה, מה הדין?
 ת. 2. תרומת הראשון תרומה.

מבחן מס' 27:

מסכת תרומות / פרק ג' משנה ד' - פרק ד' משנה ח'

- א. להלכה! באיזה אופן לא יוכל להפריש ממקום אחר?
 ת. 2. אם אמר: "תרומת כרי זה בצפוני".
 ב. המקדים מעשר ראשון לתרומה.
 ת. 1. עובר בלא תעשה.
 ג. מדוע קודם מעשר ראשון למעשר שני?
 ת. 4. כי במעשר ראשון יש תרומת מעשר, והתרומה קרויה ראשית.
 ד. המתכוון לומר תרומה ואמר מעשר, מה הדין?
 ת. 3. לא אמר כלום, דאין פיו וליבו שווים.
 ה. גוי שהפריש תרומה - מתי תרומתו תרומה?
 ת. 2. כשהפריש מתבואתו.
 ו. להלכה! המפריש מקצת תרומה ובדעתו להפריש השאר, האם רשאי להשלים הפרשה?
 ת. 1. על אותו כרי - רשאי. על כרי אחר - אינו יכול.
 ז. נתן סאה ללוי וסאה לעני, מפריש לפי חשבון. חשבון של מה?
 ת. 3. תשובות 1 ו-2 נכונות.
 ח. מתי אמרו לתרום מאומד?
 ת. 2. בתחילת תרומה.
 ט. להלכה! האם רשאי להרבות בתרומה?
 ת. 4. רשאי (כמעט) ללא הגבלה, ובלבד שישארו קצת חולין.
 י. במה נאמר: השוקל משובח משלשתן?
 ת. 3. תשובות 1 ו-2 נכונות.

מבחן לה חוקק ל'ס"י:

מת חנה ב"ר חייק ל"א נל"ס ז"א
הרה משה סאול ב"ר אליעזר ז"ל נל"ס ז"ל
מת חיה ב"ר מנחם מנצ"ל ז"ל נל"ס ט"י באדר

מבחן מס' 35 – פרשת פקודי

מסכת מעשרות / פרק ד' משנה ז' - מסכת מעשר שני פרק א' משנה ד'

א. מהו עיקר הפרי של הצלף?

1. תמרות.
2. קפרס.
3. אביונות.
4. לולבים.

ב. בצלים שהשרישו בעליה-

1. נחשבים כזרועים לענין טהרה.
2. הרי הם כתלושים לכל דבר.
3. הרי הם כתלושים לענין טהרה.
4. הרי הם כזרועים למעשר ולשביעית.

ג. מי שקנה זגים והוציא מהם משקין-

1. חייב בתרומה ובמעשרות.
2. חייב במעשרות ופטור מן התרומה.
3. חייב בתרומה ופטור מן המעשרות.
4. פטור מתרומה וממעשרות.

ד. להלכה! קנה פירות מנכרי לפני שהגיעו לעונת המעשרות:

1. בזמן שקנה קרקע - חייב, בזמן שלא קנה קרקע - פטור.
2. חייב.
3. פטור.
4. קנה קרקע - פטור, לא קנה קרקע - חייב.

ה. להלכה! המתמד ונתן מים במידה ומצא כדי מידתו:

1. פטור, אבל אם מצא יותר - חייב.
2. חייב.
3. פטור, עד שימצא פי שניים ממה שנתן.
4. ואפילו יותר - פטור, עד שיתן שלש וימצא ארבע.

ו. זרעוני גינה שאינם נאכלים, שאביהן תרומה, האם מותרים באכילה לזרים?

1. לא, כי גידולי תרומה הרי הם תרומה.
2. כן, ואף על פי שדרך כלל גידולי תרומה הרי הם תרומה.
3. מותרים, כי גידולי תרומה לא נחשבים תרומה.
4. לא, ואע"פ שבדרך כלל גידולי תרומה אינם תרומה.

ז. אסור להחליף פירות מעשר שני-

1. בין בירושלים ובין מחוץ לירושלים.
2. דוקא מחוץ לירושלים.
3. דוקא בירושלים.
4. אין איסור להחליף.

ח. האם ניתן לקדש אשה במעשר בהמה או בבכור?

1. מקדשין בשניהם.
2. אין מקדשין.
3. במעשר בהמה - אין מקדשין, בבכור - מקדשין.
4. הפוך מ-3.

ט. יוצר חרס שקנה כד יין סתום בכסף מעשר שני, מה דין הקנקן?

1. יצא הקנקן לחולין.
2. אם קנה את היין ואת הקנקן ביחד - יצא לחולין.
3. אם המוכר הדיוט - יצא הקנקן לחולין.
4. צריך למוכרו ולאכול דמיו בקדושת מעשר בירושלים.

י. הלוקח בהמה לבשר תאוה-

1. לא יצאו המעות לחולין.
2. יאכלנה בקדושת מעשר שני.
3. יצא העור לחולין.
4. מן התורה אפשר לקנות רק שלמים.

מבחן לה חוקי לרפואת: אסתר בת חיה שרה

שם: _____ טל': _____

מבחן מס' 36 – פרשת זיקרא
מסכת מעשר שני / פרק א' משנה ז' – פרק ג' משנה א'

א. האם ניתן לקנות מלח בכסף מעשר שני?

1. כן, כי משמש לתיבול אוכל..
2. לא, כי אינו גידולי קרקע.
3. לא, כי אינו אוכל.
4. כן, כי הוא מתקיים.

ב. הלוקח בהמה שוגג חוץ לירושלים, מה הדין?

1. יעלה אותה לירושלים ויאכלנה שם בקדושת מעשר שני.
2. הבֶּשֶׂר קדוש, אך העור נשאר חולין.
3. מתבטל המקח, כי הוי מקח טעות.
4. לא יצאו המעות לחולין, כי אי אפשר לקנות בהמה חוץ לירושלים.

ג. לקח עבד בשוגג בדמי מעשר שני, מה הדין?

1. יאכל הקונה כנגדן.
2. מתבטלת העסקה, ואם ברח המוכר עם הכסף – יאכל הקונה כנגדן.
3. יחליף את העבד באוכל ויאכלנו בירושלים.
4. מתבטלת העסקה.

ד. יין של מע"ש שהיה שווה שני סלעים ונפל לתוכו דבש בסלע והשביח היין לששה סלעים, בכמה פודה את היין?

1. בששה סלעים.
2. בחמשה סלעים.
3. בשלשה סלעים.
4. בארבעה סלעים.

ה. עיסת מע"ש שהיתה שווה שני סלעים ונאפתה בעצים בסלע והיתה הפת שווה ששה סלעים, בכמה פודה אותן?

1. בששה סלעים.
2. בחמשה סלעים.
3. בשלשה סלעים.
4. בארבעה סלעים.

ו. מי "נאכל צמחונין"?

1. תלתן של מעשר שני.
2. כרשיני מע"ש.
3. תלתן וכרשינים של תרומה.
4. 1 ו-2 נכונים.

ז. ארבעים מעות חולין ועשרים מעות מעשר שני שנתפזרו, והצליח לאסוף רק חמישים וארבע, כמה יהיו למעשר שני?

1. שמונה עשרה.
2. עשרים.
3. אם ליקט – שמונה עשרה. בלל וחפן - עשרים.
4. הפוך מ-3.

ח. מדוע אסרו בית שמאי לחלל סלעי כסף של מעשר שני על דינרי זהב?

1. גזירה שמא ישהה עליותיו.
2. כי אין מחללין מעות על מעות.
3. כי זהב נחשב פירות.
4. אף לא תשובה אחת נכונה.

ט. להלכה! הפורט סלעי כסף של מעשר שני בירושלים למעות קטנות, כיצד יפרוט?

1. בשלשה דינרין, כסף ודינר מעות..
2. שקל כסף ושקל מעות.
3. כל הסלע מעות.
4. יניחנה בחנות ויאכל כנגדה.

י. המבקש לשלם לחברו על טרחתו בהעלאת פירות מעשר שני לירושלים, באיזה אופן אסור?

1. כשאומר: "העל את הפירות האלו לירושלים לחלק".
2. כשאומר: "העלם שנאכלם ונשתם בירושלים".
3. כשנותנים זה לזה מתנת חינם.
4. תשובות 2 ו-3 נכונות.

מבחן מס' 28

מסכת תרומות / פרק ד' משנה ט' – פרק ה' משנה ט'

א. להלכה! נפלה תאנה שחורה של תרומה לחמישים שחורות וחמישים לבנות של חולין, מה הדין?

א. שחורות אסורות ולבנות מותרות.
ב. בדורס ליטרא קציעות על פי הכד, אומר ר' אליעזר: רואין אותן כאילו הן פרודות, למה כוונתו?

א. כדאילו נפרדו ממקומן ונתערבו בתחונות.

ב. להלכה! מתי אין צורך באחד ומאה?

א. כשנפלה סאה תרומה על פי מגורה ומקפה אותה.

ב. דין "ירקבו" נאמר ב:

א. כל התשובות נכונות.

ב. "יאכלו ניקודים" פירושו:

א. להלכה! סאה תרומה טמאה שנפלה למאה סאה טהורה, מה הדין?

א. אבדה במיעוטה.

ב. "סאה תרומה שנפלה למאה, הגביהה ונפלה למקום אחר, חכמים אומרים: מדמעת לפי חשבון", מה פירושו?

א. חלק אחד ממאה מן הסאה הריחו תרומה.

ב. מים שאובים פוסלים את המקוה לפי חשבון, פירושו:

א. שאובין בדרך המשכה פוסלים את המקוה רק כשלא היו רוב מי גשמים.

ב. להלכה! מה דין סאה תרומה שנפלה למאה, ולא הספיק להגביהה עד שנפלה אחרת.

א. אסורה.

ב. ביטול איסור

א. כל התשובות נכונות.

מבחן מס' 29

מסכת תרומות / פרק ה' משנה א' – פרק ח' משנה א'

א. איזה דין נלמד מן הפסוק: "ונתן לכהן את הקודש"?

א. שמשלם חולין מתוקנים אם אכל תרומה שוגג.

ב. האוכל תרומה בשוגג, ששוה דינר, כמה משלם?

א. דינר ורבע.

ב. המאכיל את אורחיו תרומה, אינו משלם חומש (אלא הם משלמים), מדוע?

א. כי נחשב מזיק.

ב. מי משלם שני חומשים וקרן?

א. הגונב תרומת הקדש ואכלה.

ב. מי אינו בכלל דבר הראוי להיות קודש?

א. כל התשובות נכונות.

ב. מי שאכל תרומה, האם רשאי הכהן למחול את התשלום?

א. אכל במזיד - רשאי. אכל בשוגג - אינו רשאי.

ב. מי משלמת קרן ולא חומש באכילת תרומה?

א. בת כהן שנשאת לישראל.

ב. בת כהן שנשאת לאחד מן הפסולים.*

א. איזה דין אינו נכון?

א. כשמשלם קרן וחומש יכול הכהן למחול.

ב. הזרוע תרומה בשוגג, מה דינו?

א. צריך להפוך את הקרקע, ואם לא הפך - הגידולים תרומה.

ב. איזו הלכה נלמדת מן הפסוק: "בָּרַךְ ה' חֵילוֹ, וּפְעֵל יָדָיו תִּרְצָה"!

א. חלל שהקריב - קרבנו כשר.

=====

***הערות נכונות שנתקבלו על מבחנים קודמים!**

1. במבחן מס' 29 בשאלה ז':

מי משלם קרן ולא חומש באכילת תרומה?

מכיון שהלכה כחכמים, התשובה הנכונה היא 2 ו-3 היינו גם בת כהן שנשאת לישראל וגם בת כהן שנשאת לאחד מן הפסולים.

(ולכן לא נוריד ציון בשאלה זו.)

2. במבחן מס' 23 בשאלה ו':

ורד וחורבים שכבשם, האם נותנים טעם? התשובה הנכונה היא שורד וחורבים שתייהם ישנים נותנים טעם, חדשים לא נותנים.

=====

גדולת ימי הפורים

לעלות את ימי החול

אמר החידושי הרי"מ זי"ע שבפורים שהוא יו"ט בימי החול יכול להמשיך לכל ימי החול במשך השנה שיתעלו לעבודת השי"ת ביתר שאת ובית עוז

להתהפך מרע לטוב

"וגם חרבונו זכור לטוב" אמר החידושי הרי"מ זי"ע שגם מי שהוא לא בבחינת "ברוך מרדכי" אלא הוא בעצה אחת עם היצה"ר כמו שחרבונו היה בהתחלה בעצה אחת עם המן. עם כל זה "זכור לטוב" היינו שיכול להתקרב להשי"ת ביתר שאת ובית עוז והלאה.

כל יהודי יכול לפעול

"כל הפושט יד נותנים לו" כתבו בספרים הקדושים שמרמזו על כל הבקשות והתפילות שיבקש מהשי"ת בזה היום כל אדם יהיה באיזה מדריגה שיהיה שיתקבלו בשמים באהבה וברצון

להזהר לא להיות שוטה (שוטה) המאבד מה שנותנים לו
ידוע מה שהמשיל החידושי הרי"מ זי"ע ע"פ המעשה שהיה אצל הבעש"ט הק' שהיה יהודי שע"י מסירות נפש שעשה הכריזו בשמים שכל מה שיבקש יקוים אך כדי שלא יבקש על תחית המתים וכדו' שעדיין לא הגיע הזמן נגזר שיהיה שיכור כל הזמן. כן אנו מגודל ימי הפורים ציונו חז"ל "חייב איניש לבסומי" אך החכם עיניו בראשו שעם קיום מצוות חז"ל ינצל כל רגע פנוי לבקש ולהתפלל וימלא ה' כל משאלות ליבו לטובה.

יום מחילת עוונות

אמר הרה"ק "השר שלום" מבעלזא זי"ע שמגילה (חסר י') בגימטריא "מחל" שיום זה הוא יום מחילת עוונות וכמו שאמרו חז"ל "יום כיפורים" השווו יום הקדוש יום כיפור בכף הדמיון לפורים שגם בפורים נמחלים עוונותיהם של ישראל ומקבלים מאהבה לעשות רצון קונם,

שמחה של מצווה ולא של הוללות

המליץ הרה"ק ר' בונים מפשיסחא זי"ע ואמר שאכן יום הכיפורים כפורים אך בזה ניכר החילוק בין יום הכיפורים לפורים שביום כיפורים הרבה גויים נראים כיהודים ובפורים הרבה יהודים נראים כגויים והשומר נפשו ירחק מכל אלה ויעביד ימים הקדושים אלו ביראה ואהבה בשמחה ובטוב לבב מתוך התעלות והתרוממות

"ימי הפורים לא יעברו מתוך היהודים"

משרשי מצות מעשר שני

שע"י שנעלה מעשר תבואתינו למקום שעסק החכמה והתורה שם והיא ירושלים או ישלח לשם אחד מבניו שילמד שם בזמן שיהיה ניזון באותן פירות, ומתוך כך יהיה בכל בית ובית מכל ישראל איש חכם יודע התורה אשר ילמד בחכמתו כל בית אביו. ובכך תמלא הארץ דעה את ה' (ספר החינוך במצוה ש"ס)

יה"ר שנזכה בקרב לשוב ה' לציון ברחמים.

הנבחרים שזכו בהגדלת חודש טבת-שבט:

- הרב א. דוידזון – ירושלים זכה ב-300 ש.
הבח' נ. ראקוב – בני ברק זכה ב-100 ש.
הרב ע. צרפתי – אשדוד זכה ב-50 ש.
גרינפלד – בית שמש זכה ב-50 ש.

מחן לה חוקק לעלכות משפ' ס"ג
לחלה התשובה ל'אה, פתסה טובה ורירות איתנה

שם: _____ טל': _____

מבחן מס' 37 – פרשת צו מסכת מעשר שני/ פרק ג' משנה ב' – פרק ד' משנה ב'

א. האם רשאי לומר לחברו: "הרי המעות האלו מחוללים על פירותך"?

1. מותר.
2. מותר, אך לעם הארץ מותר לומר זאת רק כשהמעות הן דמאי.
3. אסור.
4. מותר רק כשהכסף הוא של דמאי.

ב. פרות מעשר שני שנכנסו לירושלים, האם מותר שוב להוציאם להלכה!

1. מותר.
2. מותר רק כדי לטווחן ולאפותן.
3. אסור, אפילו כדי לטווחן ולאפותן.
4. מותר אם לא ירקבו.

ג. להלכה! פרות טבל שעברו בתוך ירושלים ואח"כ הופרש מהן מע"ש מחוץ לירושלים, האם רשאים לפדותו בחוץ?

1. אם נגמרה מלאכתן כשעברו בירושלים – אין רשאים לפדותן, ובדמאי – רשאים. אע"פ שנגמרה מלאכתן.
2. קלטהו מחיצות וחייב להחזירו ולאכלו בירושלים.
3. רשאי לפדותם בחוץ, כי מתנות שלא הורמו לא הוי כהורמו.
4. בטבל ודאי – בין נגמרה מלאכתן ובין לא נגמרה – אין רשאים. בדמאי – רשאים..

ד. אילן העומד בפנים ונוטה לחוץ והיה יושב על נוף האילן מחוץ לחומה ובידו פירות מע"ש, מה הדין?

1. פודין ולא אוכלין.
2. פודה או אוכל, כרצונו..
3. לא פודה ולא אוכל.
4. אסור באכילה ומותר בפדייה.

ה. הלשכות הבנויות בקודש ופתוחות לחול, מה דינן?

1. תוכן חול וגגותיהן קודש, ודווקא כשהגג אינו שווה לקרקע העזרה.
2. תוכן חול וגגותיהן קודש. ואם לא היה הגג שווה לקרקע העזרה אף גגותיהן חול.
3. תוכן קודש וגגותיהן חול.
4. תוכן וגגותיהן - חול.

ו. מעשר שני שנכנס לירושלים ואח"כ נטמא, האם ניתן לפדותו? והיכן?

1. פודין אותו אפילו בירושלים.
2. לא ניתן לפדותו.
3. פודין אותו דווקא מחוץ לירושלים.
4. ניתן לפדותו רק בירושלים.

ז. להלכה! האם ניתן לפדות לקוח בכסף מעשר שני?

1. כשהלקוח טהור – ניתן לפדותו מחוץ בירושלים, ואם הוא טמא – ניתן לפדותו בכל מקום.
2. בירושלים – ניתן, מחוץ לירושלים – לא ניתן.
3. טהור – לא ניתן, טמא – ניתן.
4. ניתן לפדותו.

ח. יין מעשר שני בקנקן שאול, מתי נתפס הקנקן בקדושת מעשר?

1. אם הכניס לתוכו יין של מעשר שני.
2. אם הכניס לתוכו יין סתם, וקרא לו שם מעשר לפני סתימת הקנקן.
3. אם קרא שם למעשר אחרי סתם את הקנקן.
4. לעולם לא יתפס הקנקן בקדושת מעשר.

ט. פרות מעשר שני, שהיו שוים בגורן שלשה סלעים והביאם לעיר בהוצאה של סלע ועלה מחירם לחמשה סלעים, מה הדין??

1. פודה את המעשר בשלשה סלעים, וההוצאות מביתו.
2. פודה את המעשר בחמשה סלעים, וההוצאות מביתו.
3. פודה בחמשה סלעים ומנכה את ההוצאות.
4. פודה בארבעה סלעים, וההוצאות מביתו.

י. פודין מעשר שני כשער הזול, איזו הלכה נובעת מכלל זה?

1. כמות שהחנוני מוכר, ולא כמות שהוא לוקח.
2. כמות שהחנוני לוקח, ולא כמות שהוא מוכר.
3. כמות שהשולחני פורט, ולא כמות שהוא מצרף.
4. תשובות 2 ו-3 נכונות.

ט"ז אדר א' - י"ג אדר ב'

תשע"א

מעשרות פ"ג ט"א-מעשר שני פ"ד ט"ב

קנין המשנה

עידוד לחזרה ושינון משניות / תוכניות מבחנים

המפעל ללימוד

המשנה וזחל"כ היומית

סוקולוב 56 בני-ברק 51322

טל': 03-5797372-817-819-2-072, פקס: 03-5797372

אמחן להוקדש ל: טל':

הרב שטנא ה"ר הירש ז"ל נלב"ס כ"א באדר

אין בין פורים למשנה היומית...

מי יודע מה הקשר של חג הפורים הממשמש ובא למשנה היומית???

אמרו חז"ל (שבת פח.) שהדור קיבלוה בימי אחשוורוש ואומר רש"י הק' מאהבת הנס פירושו שבמתן תורה היתה כפיית הר כגיגית אך בימי מרדכי לאחר הנס קיבלו על עצמם שוב לקיים התורה והפעם מאהבה. נמצא יום הפורים - יום של לימוד מתוך אהבת הבורא.

כמו כן מובא במדרש בתנחומא (פרי נח) וז"ל: לא תמצא תורה שבע"פ אצל מי שיבקש עונג העולם, תאוה וכבוד וגדולה בעולם הזה, אלא במי שממית עצמו עליה... שהיא קשה ללמוד ויש בה צער גדול... שאין לומד אותה אלא מי שאוהב הקב"ה בכל ליבו ובכל נפשו ובכל מאודו. והלא משניות הן יסוד התורה שבע"פ, נמצא שלימוד המשנה הוא לימוד של אהבה!

ביום הפורים הקרב כמו בכל יום ויום - יתמידו לומדי המשנה היומית ולא ידלגו על קביעותם אף לא ליום אחד. בין שלל מצוות היום ימצאו את זמנם ללימוד שכולו אהבת הבורא. מה גדולה ועצומה היא זכותם - לימוד אהבה ביום אהבה!

חזו חזו בני חביבי!!!

נשמח לקבל הערות והארות בפקס 03-5797372 לתרומות בכרטיס אשראי: 0722-722-200

את 4 המבחנים יש להחזיר עד יום רביעי פר' שמיני י"ז באדר ב' תשע"א:

1. בדואר - לרח' סוקולוב 56 בני-ברק 51322
 2. או לפקס 03-5797372
- ניתן לוודא קבלת הפקס במשרד בטל': 072-2-819-817
 בימים א-ה בין השעות 09:00-14:30 ובימים ו' 09:00-12:00

"ובלימוד משנה

יגיה אור זכות משח רבנו ע"ה."

(חיד"א דבש לפי מע' משנה)

שם: טל':

מבחן מס' 34 - פרשת זיקהל מסכת מעשרות / פרק ג' משנה א' - פרק ד' משנה ד'

- א. המעביר תאנים דרך חצרו להולכים למקום שעושים קציעות ואכלם בחצר, האם חייב במעשר?
 1. הוא חייב ובניו פטורים.
 2. הוא ובניו פטורים.
 3. הוא ובניו חייבים.
 4. הפוך מ-1.

- ב. מה דין הפועלים במקרה הנ"ל?
 1. פטורים.
 2. חייבים.
 3. אם לא התחייב להם מזונות - פטורים, אם התחייב - חייבים.
 4. הפוך מ-3.

- ג. מצא זיתים או תאנים מתחת לעץ, האם מותר לקחתם?
 1. מותר.
 2. אסור.
 3. זיתים - מותר, תאנים - אסור.
 4. הפוך מ-3.

- ד. להלכה! שתי חצרות: באחת נשמרים הכלים, אבל אדם בוש לאכול בתוכה. ובחצר השניה - להיפך. איזו מהן קובעת למעשר?
 1. הראשונה.
 2. השניה.
 3. שתיהן.
 4. אף לא אחת מהן.

- ה. שתי חצרות זו לפניו מזו, איזו מהן קובעת למעשר?
 1. החיצונה.
 2. הפנימית.
 3. שתיהן.
 4. אף לא אחת מהן.

- ו. העלה פירות לגג דרך חצר שהיא חייבת.
 1. פטור מלעשר כשיש בגג ד' אמות על ד"א.
 2. פטור מלעשר כשאין בגג ד"א על ד"א.
 3. חייב לעשר, כי גג קובע כמו בית.
 4. חייב לעשר, כיון שהעלה דרך חצר חייבת.

- ז. להלכה! סוכת היוצרים הפנימית:
 1. חייבת, אע"פ שלא דר בה בימות הגשמים.
 2. חייבת, כי דר בה בכל ימות השנה.
 3. פטורה, כי לא גרים בה בימות הגשמים.
 4. פטורה, כיון שבטלה לחיצונה.

- ח. "בירושלים הכל הולך אחר הנוף" מה הכוונה?
 1. אינו רשאי להוציא משם בלי פדייה. אבל במקומו רשאי לאכול בלי פדייה.
 2. הלכות המעשר שני נקבעות לפי מקומו של הנוף. בין לקולא בין לחומרא.
 3. הלכות המעשר שני נקבעות אף לפי מקומו של הנוף, לחומרא.
 4. הלכות המעשר שני נקבעות לפי מקומו של הנוף לקולא.

- ט. המקפא יין הניתן לתבשיל, האם חייב?
 1. חייב.
 2. עשה הקיפוי אחר נתינת היין לתבשיל והיה התבשיל צונן - פטור.
 3. פטור.
 4. היה התבשיל רותח או שקיפה לקדרה ריקנית - פטור.

- י. כלכלת שבת בית הלל מחייבים?
 1. כשאוכל בשבת.
 2. למוצאי שבת.
 3. אפילו קודם השבת.
 4. דווקא כשהכניס הפירות לבית.